

5. На върха „Истенликъ“, до с. Реджебъ махле (Провадийска околия, Лопушненска община), до старото укрепление Стенонъ, което се споменува у Manuel Philes¹⁾.

6. На върха Бакаджикъ до с. Караагачъ.

I.

СВЕТИЛИЩЕ НА ВЪРХА ДЖАНАВАРЪ-ТЕПЕ № № 99—100.

Отъ светилището не сж останали почти никакви следи. Отъ него сж известни до сега две плочки на тракийски конникъ и една плочка съ релефъ.

№ 99 (инв. III. № 39); фиг. 63.

Горната часть на мраморна плоча 0·14 м. шир. и 4·2 см. деб. запазената ѝ часть до 0·09 м. вис., стените грубо работени.

фиг. 63.

Релефътъ въ рамка 0·12 м. шир.
Конътъ въ скокъ на дъсно.

Яздачътъ е обрнатъ на половина на предъ, съ дълга на долу по рамената падаща коса; съ къса куртка и на задъ развѣяна хламида, като крило на пеперуда, закопчана на дъсното рамо; въ дъсницата късо дебело копие.

№ 100 инв. III. № 344) фиг. 64.

Горната лъева част на мраморна плоча до 0·17 м. шир., до 0·09 м.

вис. и 0·04 м. деб. отъ задъ гладка. Релефното поле, до 1·3 см. дълбоко, въ прости тъсна рамка.

Релефъ: запазена само горната часть на конника; главата съ меленообразна коса en face, отъ задъ развѣена хламида, закопчана на дъсното рамо; дъсната ръжка издигната на горе, съ копие.

II.

СВЕТИЛИЩЕ НА ВЪРХА КРЪСТЪ-ТЪ

фиг. 64.

№№ 101—104. Отъ светилището никакви следи. Тамъ сж намърени плочки съ релефи още преди освободителната война.

1) Στενόν споредъ К. Иречекъ, съ неопределено мястонахождение („Das christliche Element in der topographischen Nomenclatur der Balkanländer“. Sitzungsberichte der K. Akademie der Wissenschaften. Wien Bd. CXXXVI. стр. 81).